

Подарили сж икони и други нѣща и на старопиталището „Аника и Ангелъ Ангелови“.

Отъ изнесеното до тукъ е видно, че съ своитѣ, макаръ нагледъ скромни дарове, тѣ сж пожелали да бждатъ съ нѣщичко полезни на най-важнитѣ културни институти въ града: читалището, народната библиотека, дружества „Радостъ“, „Здравецъ“ и „Трапезица“, училището „Екз. Иосифъ I“, девическата гимназия и пр. Тѣ сж ценили значението и дейността на тѣзи институти и имъ дадоха всичко ценно, което имаха. Да, тѣ, скромнитѣ нагледъ учителки, сж живѣли съ истински духовни интереси, ценили сж високо най-голѣмитѣ културни блага—книгитѣ, събирали сж ги и въ края на своя животъ ги поднесоха на обществото за по-широкото имъ използуване.

Мария Ферадова.

Родена въ Търново. Изпратена въ Русия, Кишиневъ презъ 1872 год. заедно съ Елиза Цанева Райкова, Велика Начева и Кина х. Петкова.

Следъ свършване на училището, въ Търново бива назначена за учителка въ девическата гимназия, гдето преподавала български езикъ.

Следъ 2 — 3 годишно учителствуване се е премѣстила въ Варна и тамъ е починала. Бащината ѝ кжца е при Горната Баня.

Поради ранното напущане на В. Търново, следитѣ отъ учителствуването ѝ се губятъ.